

juli 2005 - Jura MTB-vakantie - Foncine-le-Haut

Op zaterdag 17 juli vertrokken Protter, Schipper, Gert, Bruno, Mathieu, Wagge en Erik richting Foncine-Le-Haut. We vreesden de wegenwerken in Luxemburg en Mets, en een rode filezaterdag overall in Frankrijk. Verdeeld over 3 wagens verliep de rit echter onverwacht vlot en omstreeks 16u was iedereen al ter plaatse. De laatste minuten van de ronde van Frankrijk, een klein aperitief, ...en de kennismaking met onze gastheer en gids, Leon, verliep direct in opperbeste stemming. Iedereen was er klaar voor. Jee was de dag ervoor al aangekomen en stond met zijn mobilhome al in de plaatselijke camping, .. Wilfried en Katrien zouden ons later in de week vervoegen met hun mobilhome.

Na het avondmaal besloten we een kijkje te gaan nemen naar het jeugdtoernooi Schansspringen in Chaud-Neuve. In de zomer wordt er hier blijkbaar geoefend op grasmatten. Hoewel het slechts een plaatselijk toernooi was, zagen we hier snotapen van 12jaar sprongen van 50 meter of meer maken, ...ik kreeg er kriebels van in de buik. Na nog een afsluitend slaapmutsjes onder de vorm van onze eerste proeverij van de Leon's privé wijnkelder ging iedereen op tijd onder de dekens. We waren geconcentreerd op de volgende dag, ... de eerste test van onze Gids Leon, ... en van onszelf natuurlijk.

Zondag 17 juli (geschreven door Erik)

Om 9u20, 10" voor de afgesproken tijd, stond iedereen al gereed op de fiets, .. Leon viel van zijn stoel, ...want hij had gezworen dat we de eerste dag nooit voor 10u weg zouden geraken.

Vanuit het gehucht le Bayard, reden we vlot naar beneden, pikten onderweg de Jee op, ... een korte doorsteek langs het kapelletje, en 5 km door boswegen richting Foncine-Le-Bas. Zoals de naamgeving doet vermoeden ging dit voornamelijk bergaf. Van daaruit volgden we eigenlijk een oude spoorwegbedding. Per definitie redelijk vlak, lange bochten, ... maar het bracht ons door een paar mooie valleien en langs een prachtig zicht op le Saut de la Pisse, (een droogstaande waterval), ... twee maal door een oude tunnel (daarom moesten we dus die zaklampen meesleuren) om vervolgens uit te komen in Les Planches. Schipper's eerste platte band werd vlot gerepareerd,. Leon gidste ons efficiënt van het ene wegje naar het andere, .. allemaal goed bereidbare boswegen, Via Crans, Broug-Le-Sirod, tot in Sapois en Champagnolle. Die eerste 25 km gingen vlotter dan verwacht. Maar ja, eigenlijk hadden we meer gedaald dan geklommen, Van Foncine-Le-Haut op 1100m tot in Champagnolle op 600m. Dus de terugweg kon niet anders dan het omgekeerde scenario betekenen. De eerste kilometers gingen nog vlot, en aan een hutje in het bos van Sapois verorberden we onze eerste pick-nic.

Via Les Forges en Syam, Crans, .. vatten we de terugrit aan, .. de ene klim na de andere diende zich aan. Leon toonde zich onderweg een ervaren gids,.. 200m omweg om even de drinkbussen bij te vullen bij een plaatselijke bron, ... De Downhill Bikers toonden hoe je je kleine hersenen kan afkoelen door koud water in je nek te gieten. Blijkbaar dalen je kleine hersenen dan wel tot tussen je benen. Maar toen een locale Française langsreed en wuifde stegen ze heel even een beetje. In de 10 km lange klim naar sous Chalamet, ... begonnen de onderlinge waarden zich duidelijke af te tekenen. Bruno en Gert vonden er nog niks aan, Schipper, Protter en Tieu reden nog vlotjes mee, .. Wagghe kreeg het af en toe moeilijk, .. en ikzelf bengelde bij elke klim al snel een goed stuk achterop.

De klim door het Forêt des la Haute Joux was er voor mezelf te veel aan. Gelukkig liet Bruno zijn goed hart zien, ..en duwde hij me de gans kim omhoog, .. aan zo'n tempo dat wij Woghe ter plaatse achterlieten, en de kloof met de koplopers volledig terug dichtreden.

Terug afdalen via Entre Côtes du Millieu en dan opnieuw zo'n zware klim,.. waarin Bruno zijn prestatie nog eens vlotjes herhaalde. Nooit in mijn leven heb ik zo kappot op mijn fiets gezeten. Zonder Bruno's duwmachien had ik die laatste 10 km gewoonweg te voet gedaan.

Na Les Arboux sloot Leon af met een mooie single-track, die eindigde in de tuin van zijn overbuur. Na 60 km, 25 makkelijke en 35 loodzware, 5u30 fietsen, onder een loodzware zon met temperaturen van 35 graden,waren we eindelijk terug in ons hutje op Le Bayard. Alle pijn verdween als sneeuw voor de zon toe we met een pintje in de hand het laatste uur van de ronde van Frankrijk konden bekijken.

Maandag 18 juli (geschreven door Mathieu)

De geplande rit naar de Zwitserse grens zou na telefonisch contact met Meteo France met een dagje uitgesteld worden: de plaatselijke Sabine voorspelde immers een fikse onweersbui in de loop van de namiddag, en die wilden we absoluut vermijden. Het alternatief was een wijde lus rond onze verblijfplaats, zodat we bij dreigende regen snel konden binnen rijden.

De afdaling naar Foncine-le-Bas (lijkt logisch als je in Foncine-le-Haut gelogeerd bent), een eerste klim over een grindpad, de passage langs het Lac des Rouges Truites, en een zeldzame technische passage door een riviertje zijn enkele flarden van de rit die ik mij kan herinneren. Verder vertelt het geheugen van mijn zweet mij nog over een technische interventie aan Erik's fiets (het wiel stond scheef volgens Gert) en een flink stuk van de Grande Traversée du Jura (GTJ) op de tegenoverliggende bergflank (o.a. onder een skilift door). Na de picknick in Les Bergines keerden we met een ruime boog terug via

Chatelblanc, waarvan de grote witte rots dikwijls een herkenningspunt vormde in de langgestrekte vallei.

Het was nog geen halfdrie als we al bijna aan de chalet waren en er was nog altijd geen druppel gevallen. Voor Erik en Schipper was het genoeg geweest, maar gids Leon wees ons nog een leuke single-track die we aan supersonische snelheid naar beneden zijn geraced. Bijna in de vallei ontwaarde Gé een klepper van een doorn in zijn voorband, en toen hij die eruit trok begon de band ook volledig volgens verwachting leeg te lopen. Hij heeft die doorn dan maar heel koelbloedig teruggestoken en zo zijn we zonder brokken en met een tussenstop aan Gé's mobilhome tot op het caféterras in Foncine-le-Haut geraakt. De friskewassen Schipper en Erik zijn ons daar komen vervoegen, en omdat het toen toch nog beginnen regenen is, hebben we ons met de hulp van enkele pressions, Pelforts en crème glace'kes ledig gehouden met het tv kijken naar een historische documentaire over de Tour de France ('t was immers rustdag in editie 2005). De onvermijdelijke eindklim naar onze chalet zou er niet makkelijker op worden ...

Dinsdag 19 Juli - (geschreven door Schipper)

Om 7 uur 30 's morgens zijn we opgestaan , na een nacht met regen , onder een dreigend wolkendek. Leon heeft nog eens naar de meteo gebeld en wat we allemaal al dachten , kwam uit : Het zou gaan regenen . Vermits we gingen klimmen naar de Zwitserse grens nabij La Gaglié , zouden we bijna zeker in de wolken belanden. Iedereen dus zijn regenvestje mee en na Roger te hebben opgepikt aan de camping , zijn we eraan begonnen. Na de eerste klim via Chatel Blanc , zijn we gepasseerd aan de springschansen van Chaux-Neuve. Enkele dagen geleden zagen we hier nog kinderen vlotjes sprongen maken van 50 meter !!!! Hier begon de klim van bijna 8.6 km en de regen begon harder en harder te vallen. Dus was iedereen na de lange inspanning , goed moe en goed nat We besloten dus zo vlug mogelijk naar beneden te rijden via de "Source du Doubs" . Na een zeer technische afdaling en een leuke band van Schipper , door een gescheurde achterband door de scherpe keien , hebben we ons eindelijk kunnen opwarmen in de cafetaria van de camping in Mouthe. Vermits Erik , Mathieu en Wagghe zo vlug mogelijk naar de gite terugwilden om te douchen en naar huis te rijden , zijn we maar een half uur kunnen blijven om te picknicken (Dit mocht enkel buiten). Bij een warme chocomelk , waren we volgens Wagghe overigens wel getuige van een Blowjob-variant door de uitbaters. Zonder resultaat echter. Na enkele mooie tracks in de bossen rond Chateau Gillard , zijn we stipt op tijd en na 55 km , de laatste kilometers begon het terug te miezeren , onder de warme douches kunnen kruipen. Daarna zijn we naar de fietswinkel gereden om de eerste stukken te vervangen (schijfremmen , achterband , binnenbanden) . 's Avonds hebben we weer kunnen genieten van de kookkunsten van Leon ; Artichokken met kruidenkaas / Tonijn als voorgerecht en daarna een pasta met gehakt en champignons. Weer hebben we gekozen voor enkele lekkere flessen wijn uit de kelder als afsluiter . Het is morgen immers rustdag (??????? of is minder dan 50 km geen rustdag misschien ...)

Dag 4, Woensdag 20 Juli (geschreven door Gert)

Woensdag was zoals altijd de rustdag en zoals meestal werd er dan toch nog gefietst. Vandaag leidde Leon ons voor een tochtje van 45km naar Chapelle-Des-Bois.

Het was een dag vol primeurs; de 1ste dag dat Matthieu, Erik en Waghe niet mee fietsten, zij waren de dag ervoor vertrokken. De 1ste dag dat Protter en Gee niet mee fietsten want zij gingen met hun vrouwen op schok. De 1ste dag dat Wilfried en Katrien mee fietsten, zij waren de avond ervoor aangekomen. En de 1ste dag dat we onder de 50km zaten.

Vermits het een rustdag was hadden we ons voorgenomen om alles op het gemak te doen; vertrek rond 10.30h en een comfortabele klim van Foncine le Haut (850m) naar Chapelle (1090m), de eerste helft asfalt gevolgd door pistas en weides om zo de valei van Chapelle in te rijden. Eens in Chapelle aangekomen moest de groep een ommetje maken naar de plaatselijke fietsen winkel omdat Herr

Schipper in de waan vertoefde dat ze daar onderdelen zouden verkopen voor zijn voorhistorische schuit. Helaas... Daarna konden we ons dan met serieuzer dingen beginnen bezighouden. We reden rond Lac Des Mortes en deden een paar lussen in de omgeving van Les Mortes, aangename single tracks afwisselend in bossen en weides met de allomtegenwoordige bruggetjes. We kwamen daar zelfs de eerste collega-MTB'ers tegen van de vakantie, weer een primeur! Na de middag begon de terugtocht naar Foncine en Leon was blijkbaar vastbesloten om er iets memorabel van te maken. Hij gidste ons langs zeer technische single tracks op de flanken van de Mont Noir. Het zicht was adembenemend toen de single tracks uitkwamen in open weiden boven Foncine! En toeval of niet maar het spektakel eindigde vlakbij ons stamcafe "La Truite". Rond 13.45h konden we al aan de pressions beginnen! Spijtig genoeg moesten we na de pinten ook nog 170m klimmen naar de chalet waar we tegen 16.00h binnen sukkelden.

En de cuisine exquisite van Leon bracht vandaag voort; een slaatje met warme geitenkaas en spekjes, een stoofpotje van Lotte met aardappelen en fijne groentjes.

Donderdag 21 juli = nationale feestdag. (geschreven door Protter)

We worden beloond met een tocht van 85 km, 1500 hoogtemeters dus ook 1500 laagtemeters.

Door veld en wei naar Foncine le Bas, zo verder naar Les Planches de Montagnes. Hier de kloof "Gorges de l'Anguette" bezocht. Machtig natuurspektakel van een kloof van 30 m diep. Klim van 17 % verder naar Pont de la Chaud. Dalen af en komen naast Lac de Petit Maclu uit. Biken naast de Lac, en terug omhoog om dan een singeltrack afdaling naar de Cascades de Hérisson te doen in vliegende vaart komen uit op de cascade Giraud.

Daarna bergop tot in Bonlieu. Singeltrack naar beneden naar de Saut Gault. Zeer machtige singeltrackafdeling tot aan de kinderboerderij (steil, technisch en lang, wat willen we nog meer). Passeren Lac Du Val en middagmalen in Dusier. Tussen Dollanders, dus snel weg. Jéé zijn bedovergrootvader was een Ollander, vandaar zijn antipatie!!!

Na het eten, met stijve benen terug omhoog naar uitzichtpunt op de Lac Chalin. Doen hier weerom een prachtige singeltrack waar je tussen bomen en stenen moet laveren om recht te blijven. Zeker +-4 km lang. Van hier draaien we stilaan terug naar huis via nog wat klim en daalwerk naar Pont Chausson, en passeren de Lac Venay.

Drinken en Frennois, aan één van de vele drinkbare bronnen. Biken naast het Lac de Narbois, en komen zo in Pont de la Chaux. Klim naar Entre Deux Monts (hoewel er meer dan twee bergen zijn) Brede maar gevaarlijke afdaling (Stenen, bomen en wortels) naar Les Planches de Montagne. Het venijn zit hem in de staart = klim naar le Petit Paradis (vrij vertaalt = grote hel) Singeltrack terug naar de chalet waar de Kronenburg, Mobier en Compté ons wachten. Deze laatste twee zijn regionale kazen.

Geen enkele maar dan ook geen enkele hapering qua materiaal meegemaakt en nochtans genoeg stenen om heel kastelen mee te bouwen tegen gekomen.

Vrijdag 22 juli 2005 (geschreven door Orgee)

Laatste dag van onze fietsweek, vandaag staat op het menu 58 km. En 1200 hoogtemeters. Ikzelf ben begonnen vanaf de camping, met Wilfried en Katrien naar omhoog te rijden 3 km en 150 hoogtemeters, onderweg kwamen we Protter al tegen, hij kan niet genoeg krijgen van bergop te rijden.

De definitieve start vond plaats aan de chalet op La Bayard, gelegen op 1000 m hoogte. Klim naar Le Col du Bulay, met singeltrack afgedaald. Toen zijn we vallei ingetrokken tot Ferme du Bouquillon, een oude verwilderde boerderij in ongerepte natuur. Dan berg af en berg op tot in Arsure-Asuette. Door het bos en via singeltracks naar Cerniebaud, waar Leon een kapotte spaak opliep, welke vakkundig hersteld wordt door Wilfried en Gerd, onder toezicht van de rest van de bende. Zeer technische vaardigheid moet men hier wel bezitten, Protter was iets te wild en kwam ten val, zonder ernstige gevolgen. Het volgende stuk was een lange beklimming, eindeloos tot Col du Lansier.

Onze boterhammetjes hebben gesmaakt, na enige kalorien te hebben opgedaan verlaten we Chalet de la Bourre. Boven op de Col hebben we slechtlopende maar mooie singeltracks onder de voetjes gekregen, dit tot in het dorpje Fontaine.

In Reculfoz verlaten Wilfried en Katrien ons zij begeven zich naar de camping. Wij gaan een colaatje opslagen in de Grande Gite. We bereiken de springschans, waar we afgelopen zaterdag de juniors hebben zien springen, machtig, wat een lef hebben die kleine mannen en meisjes. Hier gaan we onderdoor, richting Chapelle au Bois tot aan de hotel met het blauwe dak.

Nu gaan we ons bekeren, via singeltrack de kruisweg op tussen de koeien door, maar geen zegen gekregen, we gingen te snel. Zo bereikte we Foncine le Haut onze uitvalsbasis. Nu begeven we ons aan de Kronenbourg, 3 stuks. Ze waren wel verdiend. Toen moest er nog 3 km afgelegd worden bergop naar de Chalet, zonder orgee. Maar ja deze had dit van morgen al onder de knie, en kon nu 6 Kronenbourgs verorberen.

s'Avonds zijn wij nog een wijntje gaan drinken op het balkon van de chalet, einde van een zeer prachtige fietsweek, zeker voor herhaling vatbaar.

